ECHIPA MODEL a A.N.E.F.-ului

de prof. VIRGIL MAZILU

IN FEBRUARIE 1936 a luat fiinţă echipa de gimnastică a Societăţii Studenţilor ANEF.

Motivele care au condus la această iniţiativă au fost:

1) Necesitatea de a întruni într'un tot selecţionat cei mai buni gimnaşti ai Academiei de Educaţie Fizică;

2) Dorinţa studenţilor de a exersa lucruri mai grele decât cele obişnuite în programele de clasă;

3) Nevoia creerei unei echipe de propagandă, cu care să se poată face faţă tuturor chemărilor;

Iniţiativa a găsit dela început înţelegerea şi sprijinul d-lui prof. Virgil Roşală pe atunci asistent, care cu un deosebit tact a ştiut să ţină treaz interesul studenţilor.

Echipa model îşi începe activitatea cu o serie de demonstraţiuni în Capitală şi împrejurimile în scopul de a popularza

gimnastica şi a strânge fondurile necesare deplasării la jocurile olimpice.

In Iulie 1936, echipa compusă din 30 de studenţi, sub conducerea d-lui prof. Roşală, pleacă la Berlin.

Participaţia studenţilor români în „Internationalessport-studentenlager" nu a trecut neobservată. Printre cele 52 de naţiuni participante, dornice fiecare să şi afirme virtuozitatea, echipa noastră s'a impus. In cadrul concursurilor sportive din tabără, activitatea şi rezultatele obţinute au fost remarcabile.

Cu ocazia demonstraţiilor de gimnastică ce au avut loc în cadrul congresului, echipa model a ANEF-ului s'a calificat, după părerea specialiştilor, drept o valoroasă reprezentativă a sistemului „Ling".

Urmarea acestei consacrări s'a putut vedea în anii următori când echipa a fost solicitată să ia parte şi la alte manifestaţiuni internaţionale.

Astfel, în 1939, cu ocazia centenarului morţii lui P. H. Ling, întemeetorul sistemului de gimnastică suedeză, echipa model a fost invitată la Stockholm. Comportarea ei a fost cât se poate de frumoasă, iar cei ce ne-au văzut acolo, ne păstrează o plăcută amintire. Presa suedeză, ziare şi reviste de specialitate, au comentat deosebit de elogios prezenta noastră la acest congres, iar un diplomat, ministrul Franţei la Stockholm, a subliniat succesul nostru cu următoarele cuvinte: „ECHIPA ROMANA A SALVAT ONOAREA LATINA".

In afară de manifestaţiunile de peste hotare, echipa a demonstrat în faţa diverselor personalităţi străine în trecere prin România, precum şi în faţa oficialităţilor noastre, în diverse ocazii.

Primul ministru al ţării, d. Dr. Petru Groza, a văzut-o de două ori la lucru şi ne-a mărturisit admiraţia sa.

Componerea actuală a echipei a depăşit cadrul pur studenţesc, din ea făcând parte mulţi licenţiaţi îndrăgostiţi de frumuseţea gimnasticii. Şedinţele de antrenament sunt adevărate dăruiri cultului mişcării şi-a frumosului. Pentru „bătrâni" echipei ea reprezintă posibilitatea de a-şi menţine „tinereţea" de a-şi păstra vigoarea şi supleţea. In decursul timpului aproape toţi sportivii de mare clasă, pe care i-a dat ANEF-ul ţării, au lucrat în echipa model, reuşind să-şi cizeleze calităţile şi să-şi îmbunătăţească performanţele. Amintesc numele lui WEROLD, EILHARDT, CALISTRAT, MOINA, CLEMENT, BACIU, ZENO DRAGOMIR, VICTOR DUMITRESCU, JECU, BELBA, DEZIDERIU, ŞTEFAN, etc., etc.

Echipa model însă, este nu numai o echipă de gimnastică, în care se poate câştiga o virtuozitate tehnică. Ea este şi o înaltă şcoală de educaţie în care atributele moralei sunt exersate şi practicate cu aceiaşi ardoare ca şi mişcarea fizică. In ea se învaţă demnitatea şi curajul răspunderei, se exersează prestanţa în atitudini, disciplina liber consimţită şi punctualitatea.

Deaceia toţi cei care au trecut prin ea, sau lucrează încă, o îndrăgesc şi o caută. Conducătorul ei, d. prof. Virgil Roşală, poate fi mândru că a dat ţării şi societăţii nu numai gimnaşti dar şi oameni, în sensul cel mai curat al cuvântului.

Dr. Ludu la paralele

LINGIADELE NORDICE

de Prof. VIRGIL ROŞALĂ

Participarea Suediei la Olimpiada din 1936, prin demonstraţii de gimnastică în massă, a constituit poate cel mai de seamă eveniment al Olimpiadelor moderne. Cele două grupe mari de gimnaşti, răspândite pe întreg stadionul şi alcătuite din tineri voinici, cu atitudini frumoase, îndemânateci şi mlădioşi în mişcări, — au lăsat o impresie din cele mai puternice. Programul suedez a fost un imn închinat frumosului care a înălţat prin măreţia lui şi celelalte manifestaţii olimpice.

Impunătoarea manifestare nordică a fost în acelaş timp o invitaţie adresată poporelor pentru o altă Olimpiadă, de astădată numai a gimnasticei. Ea avea să se ţină cu trei ani mai târziu la Stockholm şi se va numi "LINGIADA" în amintirea lui P. H. LING.

Intr'adevăr, în 1939 se împlinesc o sută de ani dela moartea lui Ling, una din cele mai populare figuri ale Scandinaviei. Poet şi deschizător de drum, Ling a înţeles, ca nimeni altul în timpul său, că bunăstarea fizică şi plăcerea de viaţă a unui popor nu se pot ridica prin specularea însuşirilor fizice excepţionale ale unui grup restrâns de indivizi — ori cât de bine înzestrat ar fi el — ci numai adresându-se celor mulţi. Pornind dela această concepţie, LING A CREIAT O GIMNASTICA POTRIVITA MAREI MAJORITAŢI, NEGLIJATA DE SISTEMELE ACROBATICE DIN VREMEA LUI ŞI DE MAI TARZIU.

Pe cât de miraculoase par astăzi rezultatele, pe atât de simple au fost mijloacele. Câteva principii confirmate de ştiinţă; o seamă de mişcări elementare, cu linii clare şi însoţite de îndrumările necesare, a fost aproape toată moştenirea rămasă poporului suedez dela Ling.

Drumul nu a fost uşor. Lipsa instalaţiilor şi a materialelor a fost o grea piedică în decursul timpului. Până la urmă însă, munca şi dârzenia poporului suedez, ajutate de înţelegerea conducătorilor, au ieşit biruitoare. După ultimele date, FEDERASFERT DE MILION DE MEMBRI ACTIVI, RECRUTAŢI DIN TOATE STRATURILE SOCIALE, LA O POPULAŢIE TOTALĂ DE ABIA 6 MILIOANE.

Săli de gimnastică spaţioase şi înzestrate cu instalaţii şi aparate moderne au înflorit până şi în cele mai modeste centre ale peninsulei. Demonstraţiile numeroase organizate pe districte şi regiuni, ca şi desele întâlniri cu reprezentativele celorlalte state din Nord, întreţin un nivel tehnic şi moral atât de ridicat, în cât streinul nefamiliarizat cu această atmosferă cu greu îşi poate stăpâni emoţia. Echipe selecţionate cutreeră îndepărtatele ţări de pe glob răspândind faima sportivă a statelor nordice.

Cu ocazia Lingiadei din 1939 Suedezii ne-au arătat realizările lor după un secol de activitate susţinută. Sub o formă deosebit de îngrijită şi în cadrul unei organizări neîntrecute ei ne-au prezentat gimnastica sub toate aspectele: dela grădiniţa de copii; până la tinereţea viguroasă şi indemânatecă trecută de 50 de ani! Intr'adevăr, apariţia bătrânilor suedezi, danezi şi norvegieni; în grupuri masive pe stadion, la defilare şi la exerciţii a fost marea noutate a Lingiadei din 1939.

Tineretul, ştim cu toţii, poate face minuni când e bine îndrumat. Dar ceeace ne-au arătat bătrânii scandinavi, a întrecut toate aşteptările. Ei ne-au dovedit pur şi simplu că patria lor nu mai are bătrâni... Lingiada din 1939 a însemnat o mare biruinţă şi o sărbătoare înălţătoare a popoarelor nordice, la care a participat şi ţara noastră printr'o echipă de studenţi ANEFişti.

Rezultatele primei Lingiade şi dorinţa de a strânge legăturile cu statele cari preţuesc sistemul Ling, a îndemnat cercurile de specialitate să reia organizarea acestor serbări din zece în zece ani. Vom avea deci o nouă Lingiadă în 1949, cu următorul program: La 27 Iulie, deschiderea solemnă şi defilarea gimnaştilor; dela 28 Iulie — 3 August, demonstraţii internaţionale de gimnastică; dela 1—6 August, congres internaţional de educaţie fizică; dela 7—13 August, tabără internaţională pentru gimnaşti la Malmahed (la o sută km depărtare de Stockholm).

Comitetul de organizare s'a constituit şi şi-a început lucrările încă din anul trecut. Reprezentanţii diplomatici ai tuturor statelor, aflători la Stockholm, fac parte din Comitetul de onoare al Lingiadei, alături de personalităţile vieţii publice suedeze.

Au fost trimise invitaţii tuturor organizaţiilor de specialitate streine. Până la 1 Ianuarie 1949 sunt aşteptate adeziunile principale, iar înscrierile definitive până la 1 Aprilie.

Avem toată încrederea că şi RPR va fi prezentă la Lingiada din 1949.

Balet? Nu! Studenţele dela AN EF se produc în cadrul serbării lor cu un frumos exerciţiu de gimnastică.

BAZAR ATLETIC

(Urmare din pag. 6-a

pierdere din timp... Dar ce să-i faci asta era moda?

UN MUZEU ATLETIC

DACĂ INTR'O BUNA ZI unul veşnic pasionat de atletism, ideia creării unui muzeu atletic internaţional, apoi credem că această Idee s'ar bucura de un nebănuit succes.

Inchipuiţi-vă acum, că treceţi în revistă standurile expoziţiei. Iată aci, pantofii cu cuie celebri ai lui OWENS al lui HAEGG; NURMI; RITOLA; TORANCE; tricolorul lui EL OUAFI; JEAN BOUIN; SON sau HARBIG suliţa lui ORATTI JÄRVINEN; ciocanul lui O'CALAGHAN; etc.

Mai departe veţi vedea o bucată din lama ruptă la sosire de Zabala după celebrul său maraton, sau stacheta ametită de înălţimea celor 4,77 la care a urcat-o Warmerdam, bâtul de ştafetă pe care s'au isclălit cu cleon chimic OWENS; DRAPER; WICKOF şi METCALFE; sau îngălbenita şi sdrenţuită prima tablită finlandeză folosită înainte de 1934.

Mai încolo veţi vedea plachete şi cupe celebre. Dela aurul plachetelor olimpice, la bronzul unora, dela banalele concursuri de fiecare Duminică sau dela cupele de aur şi cristal la cele de tinichea. Toate poartă însă nume, mai mult sau mai puţin sonore, dar toate înseamnă răsplata muncii şi a eforturilor.

Iată apoi fotografiile... zeci, sute de albume şi mii, sute de mii de fotografii, care de care mai interesante. Uite şi tablourile în rame bogate şi lucioase.

Unul: o plecare la sută, prin 1906. Pista de pământ bine bătătorit, cu

Cum se chiamă în...

română... atletism
franceză... l'athletisme
engleză... athetics
belgiană... l'athletisme
albaneză... atletikës
italiană... atletica leggeva
germană... leichtatletik
rusă... legcaia atletica
jugoslavă... atletsko
suedeză... lekkoatleci
ungară... atlétika
portugheză... il atletismo
cehoslovacă... atletické

lcarele marcate de frânghii întinse dela un cap la altul al sutei, cam la două palme deasupra pământului. Concurenţii înclinaţi spre pământ, sunt foarte încruntaţi (probabil se concentrează). Echipamentul lor simplu, tricou cu mâneci lungi şi închis la gât, chiloţi acoperind genunchii strâns lipiţi pe corp, ciorapi de lână neagră până sub genunchi şi însfârşit pantofi cu... tocuri. In spatele lor starterul, pregătindu-se să pocnească pistolul al cărui praf de puşcă fusese bine îndesat. Acesta, e îmbrăcat în haine negre foarte elegante, cu guler şi manşete tari, cu joben şi clasica floare la butonieră. Tribunele de lemn gem de spectatori care tipă entuziaşti, tot timpul cât se dă plecarea şi apoi toată cursa:..

Un pocnet de pistol... şi amintirile te duc cu ele în goana lor nebunească şi obsedantă şi mai sunt atâtea standuri.

E UŞOR LUCRU SĂ FI OFICIAL?

CREDEŢI CĂ E UŞOR LUCRU să fii oficial atletic? Mulţi zic da! Ce-i mare lucru să măsori o săritură sau a aruncare, sau să apeşi pe cronometru, apoi să priveşti ordinea în care sosesc? Aş zice şi eu.. da dacă n'aşi fi trecut prin emoţiile primului cronometrat, a primei stachete rupte sub ochii mei ca aripile lui Icar, a...

Următoarea întâmplare pare a fi destul de hazlie şi interesantă.

Acum câţiva ani gruparea Venus — vorbesc de cea de atletism — avea patru juniori de valori apropiate, Anton Cristea, Virgil Ludu, Petre Hidişanu şi Ştefan Ionescu (dealtfel echipa record naţional la 4x100 juniori).

Aceştia la un concurs regional pe ANEF hotărâră să termine cursa în acelaşi timp şi mai mult pe aceiaşi linie.

Şi într'adevăr au plecat odată, au alergat la fel şi au rupt lâna dela sosire nu cu un piept, ci... cu patru — cronometrele 11.4 sec. judecătorii de sosire?!.. care-i întâi? care-i al doilea?.. al treilea?.. al patrulea?

Până la urmă a venit salvatoare ideia... unui deat-heat pe patru locuri.

Şi exemple de acestea mai pot fi date atâtea, hazlii sau triste, pentrucă de multe ori lucrurile vor să fi şi altfel decât ţi le doreşti!.

r. vii.

SPORTIVI

o alimentaţie substanţială este condiţia primordială în scopul atingerii ţelului propus; deci

beţi cafea cu lapte FRANK

Vine căldura! Pentru a vă răcori aveţi la dispoziţie delicioasul mazagran din CAFE ILO

Pentru momentele de destindere o cafea turcească din CAFE CA

vă înviorează

Gimnastica ÎN ADEVĂRATA EI LUMINĂ

de Dr. LUDU REMUS

CINE A AVUT OCAZIA să asiste la o manifestaţie de gimnastică de masse şi la un concurs internaţional, de talie balcanică sau olimpică şi-a putut da seama că acest sport iese din comun, iar cei care îl practică şi au izbutit graţie talentului lor să atingă o performanţă, nu sunt numai atleţi, campioni, ci sunt chiar „artişti".

Practicat după toate regulile ştiinţei care l-a perfectat în cursul experienţelor de aproape două veacuri pe drept cuvânt poate fi considerat ca cea mai complexă şi sănătoasă formă de Cultură Fizică, element de bază al tuturor sporturilor. Nu există sistem de educaţie fizică sau cameră sportivă care să se poată dispensa de elementele de bază ale gimnasticei.

In unele ţări şi până nu de mult chiar şi la noi, acestui gen de cultură fizică i s'a dat o interpretare greşită, pentru care motiv şi-a câştigat pe nedrept indiferenţa oamenilor de ştiinţă şi a profesorilor şi odată cu aceasta aversiunea şi ignoranţa maselor.

Prin gimnastică se înţelegea — dela Jahn încoace — pur şi simplu diferite acrobaţii la unele aparate fixe şi mobile ca: trapez, două trei bare fixe (fusuri) în mică măsură la bare paralele şi salturi acrobatice la pământ. Cu alte cuvinte, exhibiţii de circ şi varieteu.

Forurile competente şi oameni bine documentaţi au luptat mult ca să edifice opinia publică despre această eroare. Au trebuit ani şi ani ca astăzi gimnastica să fie considerată de toată lumea constientă ca cea mai de valoare formă de cultură fizică.

Cum trebue privită gimnastica

GIMNASTICA TREBUE PRIVITA sub două aspecte întâi gimnastica ca bază educativă, care sub diferite sisteme aplicate metodic şi ştiinţific, duce la desvoltarea armonică a corpului şi întărirea sănătăţii. Aici intră şi gimnastica medicală, aplicată cazurilor patologice.

Urmează apoi gimnastica sub formă de sport, cu performanţele ei cu tendinţă spre artă. Aceste două forme de gimnastică, sunt cu totul interdependente. Fără a trece prin prima, nu poţi realiza nimic în a doua.

Cauza principală pentru care sportivii noştri din celelalte ramuri nu au putut ajunge la culme deşi sunt dotaţi cu o capacitate funcţională supranaturală şi talentaţi, este şi faptul, că mulţi nu posedă nici cele mai elementare cunoştinţe de gimnastică, necesare condiţiei lor fizice pretinsă de sportul ales. Interdependenţa care există între gimnastică şi toate celelalte sporturi, azi nu mai poate fi contestată de nimeni.

In ce priveşte gimnastica sub ambele ei aspecte: educativă şi sport savantul Dr PENDE, în tratatul d-sale de Biotipologie Constituţională a clasat-o în rândul formelor de cultură fizică cele mai complexe, alături de următoarele sporturi: atletică înnot, canotaj, lupte, box, rugby; volley şi basket.

Oameni de ştiinţă ca Pende, Viola şi alţii în urma studiilor documen-

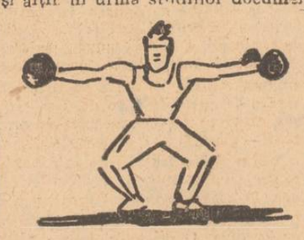

tare făcute în câmpul acestui sport, experimentând toată gama de exerciţii şi atleţi dela alfa la omega, au ajuns la concluzia că el angajează şi cele mai mici părţi ale organismului oferindu-i cele mai mari posibilităţi de desvoltare a corpului şi întărire a sănătăţii şi fără nici un pericol pentru ea...

Să vedem acum din ce constă acest sport, sub aspectul lui modern şi prin prisma regulamentului internaţional azi în vigoare.

Pentru bărbaţi sunt 12 probe dintre care 6 de şcoală (impuse) şi 6 de voie.

Pentru femei sunt 10 probe dintre care 5 de şcoală şi 5 de voie.

La bărbaţi cele 6 probe duble se execută la următoarele aparate: inele şi bară fixă (aparate de suspensiune) cal cu mânere şi bare paralele (aparate de răzimare) şi sărituri peste cal în lungime înălţimea 1,30 m., şi exerciţii cu mâinile libere la pământ.

La femei cele 5 probe duble se execută la următoarele aparate: bârnă orizontală inele în mişcare bare paralele la două înălţimi diferite (tot aparat de suspensiune, pentru elan şi nu forţă) sărituri peste cal în lăţime cu trambulină elastică şi fără trambulină şi exerciţii de gimnastică cu mâinile libere la pământ.

Probele de şcoală atât pentru bărbaţi cât şi pentru femei au o mare importanţă în acest sport. In afară de faptul că asigură gimnastului o condiţie fizică perfectă, îi ajută în acelaşi timp să-şi însuşească metodic şi fără nici un risc toată gama exerciţiilor.

Gimnastica este încă în evoluţie...

CA ACEST SPORT ESTE INCA IN EVOLUŢIE, ne-o dovedeşte şi recenta programă a jocurilor olimpice din 1948. Probele pentru femei, au suferit şi de această dată o modificare simţitoare şi foarte documentată. Tendinţa este de a se pune femeia la adăpost de toate probele a căror exerciţii i-ar influenţa dăunător feminitatea. Feminitatea nu numai că trebue păstrată prin orice mijloace dar trebue chiar cultivată. Astfel la acest

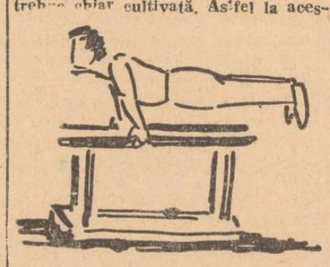

te jocuri olimpice la probele de gimnastică s'au eliminat exerciţiile individuale cu mâinile libere la pământ care impun femeii exerciţii acrobatice care cer forţă şi deci musculatură de bărbat. Din aceleaşi motive s'au suprimat şi probele la barele paralele la două înălţimi diferite. Au rămas doar probele la bârnă orizontală inele în mişcare şi sărituri peste cal în lăţime cu mânere şi cu trambulină cu arcuri introducându-se în acelaş timp exerciţiile de gimnastică de ansamblu ritmic acompaniat de muzică cu aparate portative şi fără aparate.

La aceste jocuri programa bărbaţilor nu a suferit în fond nici o modificare, respectându-se cu totul regulamentul internaţional în vigoare. Totuşi se observă chiar şi din figurile de şcoală încetul cu încetul exerciţiile de forţă sunt aproape excluse preferându-se cele cu elan. In ce priveşte exerciţiile de voie atât pentru femei cât şi pentru bărbaţi — ansamblu sau individuale — se insistă asupra originalităţii exerciţiului spectualităţii combinaţiilor elanului frumuseţii şi muzicalităţii lui. La femei în plus gingăşie şi cât mai multă feminitate.

Gimnastica, mijloc de manifestare sufletească şi fizică pentru masse

VALOAREA BIOLOGICA A ACESTUI SPORT nu se reazimă în a ne ajuta la o desvoltare armonică a corpului, a ni-l întări şi deci a ne asigura o sănătate deplină.

Gimnastica înseamnă: DISCIPLINA CARACTER MORALA.

Prin ea trebue să se înţeleagă cultivarea trupului şi sufletului, prin mijloace fizice, intelectuale, morale şi sanitare, urmărind educarea caracterului, frumuseţea plastică, o stare de sănătate deplină condiţionând munca de creaţie în toate domeniile, pentru prosperitatea societăţii.

Iată deci pentru ce gimnastica trebue să fie şi în REPUBLICA POPULARA ROMANA sportul de bază, mijloc de manifestare sufletească şi fizică pentru masse.

Tările noastre prietene: URSS, Cehoslovacia Ungaria, Bulgaria şi Jugoslavia precum şi altele, dându-şi seama de valoarea biologică a acestui sport i-au dat întâietate şi l-au difuzat în marile masse muncitoreşti.

Parada Sporturilor şi Imnul Tineretii, două manifestaţiuni epocale ne-au dovedit ce este gimnastica şi ce se poate realiza prin ea.

Grandoarea jocurilor balcanice din anul trecut dela Liubliana deasemenea sunt un exemplu viu despre valoarea acestui sport.

In Jugoslavia, lozinca gimnastului este să-şi apere libertatea naţională, să-şi apere patria reînoită şi să-şi apere autoritatea populară, posibilitatea unei desvoltări politice ulterioare şi întărirea bazelor noui economice sociale. Pentru a-şi putea îndeplini toate aceste îndatoriri sfinte, prin gimnastică i se cultiva forţa iscusinţa hotărârea, curajul, spiritul inventiv şi de luptă.

Prietena noastră ştie că numai cu astfel de elemente va putea să ducă la bun sfârşit lupta contra dușmanilor. Cu astfel de elemente a câştigat şi lupta pentru eliberarea naţională. Gimnaştii jugoslavi, alături de skiori, înnotători şi trăgă-

tori graţie talentului şi performanţelor lor sportive, în această luptă au devenit eroi naţionali.

La un sistem de educaţie fizică sau oricare în sporturi, ca să poată fi învăţat şi difuzat cu uşurinţă în masse, trebue să fie şi plăcut. Gimnastica întruneşte cu prisosinţă şi această calitate. Tânărul sau tânăra, care a început odată să înţeleagă şi să practice acest sport, a devenit sclavul lui.

In afară de aceasta, contrar celorlalte sporturi el poate fi practicat din cea mai fragedă copilărie şi până la adânci bătrâneţe. Totuşi, în gen campionistic, nici gimnastica — ca şi celelalte sporturi — nu este recomandată a fi practicată decât după trecerea crizei puberale şi apariţia caracterelor sexuale secundare.

Gimnastul are cea mai lungă viaţă sportivă. Cu un antrenament metodic, intens, fără întreruperi şi constincios un gimnast poate conta pe patru jocuri olimpice, în bune condiţiuni şi cu maximum de rezultate. Are însă cea mai grea muncă. In trei patru ani de antrenament astfel de antrenament ajunge la performanţe frumoase. Concurent de valoare însă devine abea după încă 4—5 ani. Vârsta de performanţă maximă, este între 28 — 38 ani.

Gimnastica la noi

NUMARUL DIN CE IN CE MAI MARE al gruparilor de gimnastică din Bucureşti, este rezultatul muncii, efortului şi sacrificiilor gimnaştilor din echipa model a Sindicatului Metalo-Chimic. Zecile de demonstraţii date de această echipă din — în tabrică, au dat roade neaşteptate.

Cu mai multe săli de gimnastică bine utilate, cu mai multe aparate moderne, cu mai multe concursuri şi demonstraţiuni de masse interne şi internaţionale, gimnastica va deveni cu adevărat sportul masselor din tânăra noastră republică.

Ziarul Sportul Popular, care a sprijinit în totdeauna gimnastica prin nenumărate şi frumoase articole, va avea ocazia în curând să-i rezerve, nu o coloană, ci o întreagă pagină.

Gimnaştii îi urează multă prosperitate.